

28 листопада, 2016, понеділок

№ 22 (181)

www.diit.edu.ua

Гордість ДІПТУ

Розмова з чемпіоном

У бразильському Ріо-де-Жанейро з 7 по 18 вересня проходили Паралімпійські ігри, в яких брали участь 172 українських спортсмени. Серед них і викладач нашого вузу Дудко Тарас Романович, багаторазовий чемпіон світу і Європи з футболу, трикратний призер Паралімпійських ігор. Саме його збірна з футболу принесла Україні в цьому році золоту медаль.

Тож ми поспілкувалися з Тарасом Романовичем, щоб з перших уст дізнатися більше про ігри і про самого чемпіона.

— Доброго дня, Тарасе Романовичу. Скажіть, будь ласка, як ви взагалі почали грати у футбол? Коли у вас виник потяг до нього?

— З самого народження. Це було, мабуть, у крові. Брат мені подарував м'яч, як всі хлопці, я виходив на вулицю і грав у футбол. Потім це переросло у щось більш серйозне, ніж просто вулична гра.

— А як ви потрапили до збірної?

— В 17 років я попав на гру — перегляд гравців, там мене і помітили, і запросили до Хмельницька, а я тоді там ще й навчався. Потім були змагання національного рівня, де були присутні тренери з національної збірної. Так я і потрапив до команди збірної.

— А перша гра за збірну...?

— Перша гра була в Сіднеї. Відбір був сильний — нас було п'ять гравців на місце, і з цих п'яти взяли саме мене!

— Як живуть спортсмени на період змагань? Як ви спілкуєтесь між собою?

— Під час ігор ми проживали на території олімпійського містечка. Територія настільки велика, а нас так багато, що інші команди майже не бачиш. А щоб вийти з території, потрібно писати заяву (коли і о котрій ти повернешся), повідомляти про це заздалегідь. Зараз в Бразилії не найкраще політичне становище, тому нас завжди супроводжувала воєнізована охорона. А знання англійської допомагало знайти спільну мову з іншими гравцями.

— Які були у вас відчуття, коли ви несли прапор на закритті олімпіади?

— Гордість за свою країну, за команду, за себе.

— Ви відчували підтримку ДІПТУ під час гри?

— Скажу чесно, дуже велику. Мені часто дзвонили, писали в соцмережах зі словами підтримки і вітаннями. Навіть фото скидували, як студенти вболівають, як дивляться гру. Це було приємно! Я не встигав відповідати: «Дякую».

— До складу вашої збірної входять гравці з різних міст України, тож де і як ви зараз тренуєтесь?

— Так, з різних, тому важко сказати однозначно. Тренування проходять в різних містах країни. Звичайно, хочеться бачитись частіше, але у кожного свої справи: робота, сім'я. Це вже більш залежить від ситуації.

— Самі ви родом зі Львівської області. Як ви опинились у Дніпрі?

— Тренер збірної сам родом з цих країв. Він і запропонував мені навчатись і працювати тут. Так, з 2001 року я мешкаю і граю за Дніпро.

— Як ви думаєте, в чому запорука успіху?

— Перш за все, це самореалізація. Успіх — це ж партнер, який завжди повинен бути з тобою, ти повинен бути з ним як одне ціле, як один організм. І потрібно завжди пам'ятати, що ти граєш не тільки за себе, а й за команду і за всю країну. Ти — її представник.

— Чим займаєтесь олімпійський чемпіон у вільний час? Яке ваше хобі?

— Треную майбутніх чемпіонів. А моє хобі — риболовля.

— Яке ваше життєве кредо?

— Ніколи не здаватись!

Розмову вела
 Лисяк Уляна, гр. 430-А

Слово редактора

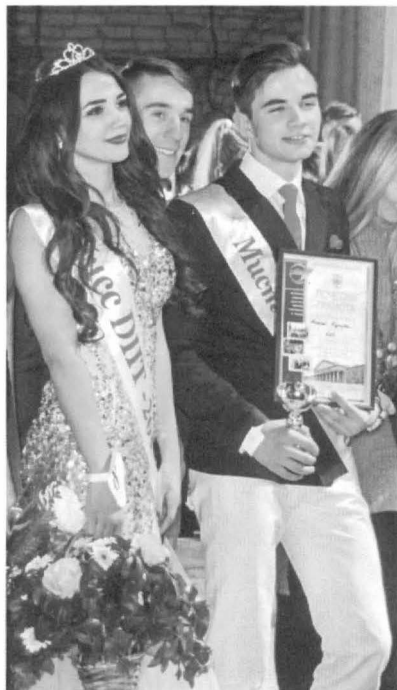
Модульна неделя позади... Все вздохнули с мыслью, что теперь наконец-то можно расслабиться. Можно, друзья, и прочесть свеженький выпуск «СтудЭкспресса»! О, вас ждет много чего интересного, поверьте! Казалось бы, всего лишь осень позади, а рассказать вам есть о чем.

Хочу пожелать вам, наши читатели, не унывать в осенне-зимней хандре, а активно готовиться к Новому году: выбирать подарки родным, вырезать снежинки из бумаги и, конечно же, ждать чуда, куда же без него?!

С уважением, главный редактор «СтудЭкспресса»
 Лысенко Ольга, гр. 753-М

Три в одному

Ви просиділи 23 листопада вдома? Велику розмову з чайником у кімнаті гуртожитку? А даремно. Бо саме цього дня на сцені палацу культури ДІТу вирував вітер сміху, радості і оплесків. Саме цього дня зала вирішувала, яка світлиця гуртожитку найсвітліша, кімната найзатишніша, хто танцює краще Влада Ями, співає не гірше Джамалі і хто гарніший і талановитіший, ніж Міс Всесвіт. Так, саме 23 листопада

2016 року на сцені вирували три вітри: «Вибір року – 2016», «Шанс» та «Містер і Міс ДІТ».

Спочатку було нагороджено переможців конкурсу «Вибір року» за номінаціями:

«Краща Світлиця»

1 місце – Світлиця гуртожитку № 2

2 місце – Світлиця гуртожитку № 4

3 місце – Світлиця гуртожитку № 1

«Кращий жіночий блок»

1 місце – блок 45 (гуртожиток № 6)

2 місце – блок 34 (гуртожиток № 1)

3 місце – блок 25 (гуртожиток № 5)

«Кращий чоловічий блок»

1 місце – блок 22 (гуртожиток № 4)

2 місце – блок 36 (гуртожиток № 5)

3 місце – блок 44 (гуртожиток № 2)

«Краща жіноча кімната»

1 місце – кімната 663 (гуртожиток № 6)

2 місце – кімната 136 (гуртожиток № 4)

3 місце – кімната 341 (гуртожиток № 1)

«Краща чоловіча кімната»

1 місце – кімната 585 (гуртожиток № 6)

2 місце – кімната 152 (гуртожиток № 5)

3 місце – кімната 567 (гуртожиток № 6).

Після вручення всіх грамот і солодких призів, запальним танцем дівчата факультетів «ЕГ» і «УІІІ» відкрили конкурс краси і таланту «Шанс» і «Містер і Міс ДІТ».

Учасники конкурсу краси вразили всіх своїм першим виходом на сцену. Вбрані в патріотичному стилі, відразу підкорили серця своїх вболівальників. Вони довели, що кожен з них дійсно гідний називатись

Містером і Міс ДІТ. Та в конкурсі перемагає лише один. Тож звання віце-Містер здобули Олександр Олійник (факультет «УІІІ») та Володимир Мережка (факультет «Е»), а званням віце-Міс нагородили Софію Куприк (факультет «МТ») та Олександр Заводську (факультет «УІІІ»). Приз глядацьких симпатій завоювали Катерина Спірідонова (факультет «Е») та Олександр Олійник (факультет «УІІІ»). А серця журі і всіх присутніх полонили Олексій Туліка (факультет «ОБЗ») та Наталія Маринич (факультет «ТК»), ставши Містером і Міс ДІТ – 2016.

Перебуваючи в глядацькій залі, задумуєшся над тим, чи дійсно ти знаходишся в технічному ВУЗі? Можливо, це університет культури? Або, можливо, ти взагалі знаходишся на величому шоу? Бо вишуканість костюмів, неперевершеність співочих голосів, запальний ритм танців у виконанні студентів, які зранку «будують залізницю» і «складають комп'ютерні програми» вражає неймовірно.

Ось так вітер натхнення, творчості, радості і безумства вирував у стінах палацу культури, наспівуючи всім про те, що неважливо де і на кого ти навчаєшся, головне – бажання незабутньо провести свій студентський час.

*На концерт завітала
Уляна Лисяк, гр. 430-А*

Больше, чем просто фото

В этом году для первокурсников и всех студентов ДИИТа (и не только ДИИТа) редколлегия газеты «СтудЭкспресс» совместно со студсоветом был подготовлен сюрприз – мы решили организовать фотоконкурс на тему «Больше, чем просто фото»!

работу, лучшего фотографа, так как много было достойных, а точнее, все талантливые! «Баталии» среди членов жюри были нешуточные! У каждого появился свой фаворит и было сложно определиться с победителем. Но все-таки пришли к общему мнению и выбрали три работы победителей, которые максимально отвечали тематике конкурса.

I место занял Дмитрий Спивак,

II место – Ира Сансиева,

III место – Степан Бобошко.

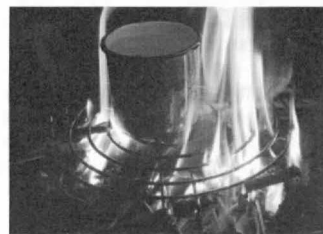
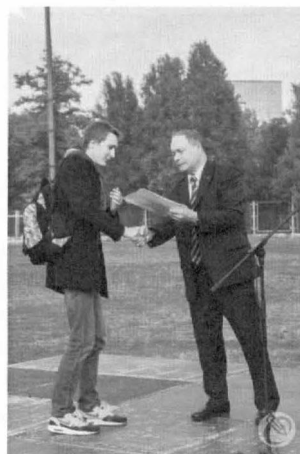
Финалисты и все участники были награждены дипломами и подарочными сертификатами.

Желаем всем участникам конкурса не останавливаться на достигнутом и дальше творить такую красоту, как фотография! Поздравляем победителей!

Ольга Лысенко, гр. 753-М

Условиями конкурса было просто загрузить свои работы в альбом публича газеты. Мы не ожидали такого количества фотографий! Их было 265, на минутку! Признаться, было сложно выбрать наилучшую

Украинские воины добра и правды

27 октября в ДИИТе состоялась презентация книги «Украинские воины добра и правды». Это издание – сборник воспоминаний героев, которые воевали за свободу и независимость нашей страны – Украины. Презентовали книгу два наших преподавателя – Виктор Артемчук, доктор технических наук и Дмитрий Снитко, доктор философских наук. Автором идеи выступил Фидель Сухонос, основатель и главный редактор журнала «Бористен».

На мероприятии было много людей, оно прошло в теплой и дружеской обстановке, хотя тема действительно очень сложная и тяжелая – война. Они рассказывали о том, в каких условиях им приходилось быть, где спать и что есть. Им очень помогали обычные люди со всей Украины, собирая и привозя еду, одежду и другие вещи. Диитовцы также внесли свой вклад, изготовив железные так называемые скобы для скрепления бревен, которые

служили защитой от вражеского огня. Студентка ДИИТа Виктория Салаутина, у которой отец служит в АТО, очень душевно исполнила песню «Повертайся живим».

Также своими мыслями и воспоминаниями поделился Рашад Тагиев, представитель азербайджанской диаспоры.

А Владимир Забара – заслуженный деятель искусств Украины – представил свой авторский музыкальный клип «Киборги Украины».

Встреча получилась эмоциональной, затронув самые тонкие струны души каждого.

Сергей Ягольник, гр. 943

Фото любезно предоставила библиотека ДНУЖТ

Осень – время постигать новое!

IT-мероприятия – отличная возможность быть в курсе событий современных технологий, ощутить себя на грани реального и будущего. Корреспонденты «СтудЭкспресса» побывали на двух таких знаковых IT-событиях: «InterpipeTechfest» и «SortersRace». И делятся с вами своими впечатлениями.

Первым в нашем IT-расписании был фестиваль «InterpipeTechfest», он собрал все технологии Днепра и не только. На нем можно было увидеть: роботов, запуски ракет, 3D-принтеры, марсоход и т. д. Самое

жен в лектории. После общения с ними, можно смело сказать, что за такими студентами будущее нашего университета, а возможно, и страны!

Именно на таких фестивалях студенты могут найти применения своим знаниям, найти «бизнес-ангелов», которые помогут реализовать самые креативные идеи, изменить подход к шаблонным идеям и предложить что-то новое.

Дальше по расписанию – соревнования «SortersRace», которые проходили на стадионе ДНУ, кстати, вход был свободным!

попробовать в той или иной области. Несомненно, ДИИТ тоже был представлен на этом фесте! 3D-модель управления поездами заинтересовывала участников от мала до велика. Можно было ощутить себя в роли машиниста, узнать все тонкости ведения поезда.

В разных уголках «InterpipeTechfest» можно было встретить студентов ДИИТа. Кто-то представлял свой проект, кто-то вдохновлялся идеями, а кто-то был погру-

интересное, что все это можно было потрогать собственными руками, пообщаться с разработчиками, узнать, как можно себя

Все желающие могли себя попробовать в программировании своих мини-устройств, протестировать приложение «Моя полиция» и самое интересное – полетать на коптерах и посмотреть на соревнования спортсменов. Студенты и курсанты военной кафедры ДИИТа побывали на этом IT-празднике.

Все это раскрывает для молодежи новые возможности в реализации своих IT-идей, побуждая к постоянному саморазвитию.

На IT-фестивале побывала Демина Татьяна, гр. 946

Кошелек или жизнь?

Слышали ли Вы в ночь с 31 октября на 1 ноября эту фразу? Если – да, то Вы стали еще одним участником всемирного праздника в канун Дня всех святых и Самайн, который уходит своей историей к древним кельтам Ирландии и Шотландии. Само слово «Хеллоуин», согласно Оксфордскому словарю английского языка, впервые упоминается в XVI веке как шотландское сокращение английской фразы *All Hallows' Even* (рус. *вечер всех святых*; по-шотландски читается как «хэллувин»). Так в то время называли ночь перед Днем всех святых.

Примерно в XVI веке сложилась традиция «выпрашивания» сладостей ночью 31 октября. Дети и взрослые надевали тканевые маски и ходили от одной двери к другой, требуя от хозяев угощение и мелко шаяля. Обычай надевать ролевые костюмы и носить с собой «свительник Джека» появился только на рубеже XIX и XX веков, причем в обмен на деньги или еду изначально нужно было предлагать разные развлечения. Впоследствии, по причине массовой эмиграции шотландцев и ирландцев в США, Хеллоуин популяризируется и там.

Самая интересная часть праздника, по мнению многих людей – это вечеринка в честь праздника. Многие одеваются в костюмы оборотней, вампиров, медсестер психиатрических больниц, монстров из фильмов и сказок, а некоторые одевают даже ролевые костюмы эротического характера.

Как и у других праздников, у Хеллоуина есть свои известные песни и тематическая музыка. Широко известная песня

«Monster Mash» поп-музыканта Бобби Пикэтта стала, по мнению ряда музыкальных критиков, стала своеобразным гимном Хеллоуина. Другой очень популярной песней является композиция «This Is Halloween», написанная Дэнни Эльфманом, вошедшая как саундтрек к анимационному фильму «Кошмар перед Рождеством».

В современном мире люди перестают соблюдать все традиционные стереотипы, становятся более спокойны к празднованию Хеллоуина, но многие все еще стремятся воспроизвести жуткий праздник из прошлого.

В этом году праздник начали праздновать немного раньше, ведь 31 число припало на ночь понедельника, что само по себе не выгодно для многих работающих и учащихся города. Большая часть молодежи была передета и разукрашена, а заведения уставлены тыквами и страшными атрибутами праздника.

В ДИИТе, в свою очередь, был уголок, где можно было разукраситься и сфотографироваться.

Как видим, праздник не утратил свою актуальность и сегодня многие по-прежнему его отмечают.

Ну, так что? Кошелек или жизнь?

Анастасия Кравченко, гр. 925

Street fashion

Многие вещи в нашу жизнь, по сути, пришли из улиц. Хип-хоп, реп, сальса, граффити, паркур. Улица это родина всех субкультур. Считайте, что наша жизнь это коробочка с красками, а улица – место, где можно позабавиться с цветами и колоритом, и в итоге с этого рождается что-то уникальное и неповторимое в своей природе. Так что совершенно очевидно, что в современ-

но мире можно смело заявить, что Street fashion в некоторых моментах даже задает темп и планку современной моде. Люди, прошедшие посмотреть показ, в чем-либо уже не появятся, и это не только из-за статусности, они составляют свой look с таким же трепетом и вниманием, как и на красную дорожку. А для многих как раз улица и стала их дорожкой на пути

ном мире появилось такое течение как Street fashion.

Уличные тенденции, прошедшие к нам из низов, берут свое начало в 70-х годах прошлого века. Как осознанное культурное движение набирает обороты только в 80-х. Футболки Шона Стасии, а он и является основоположником стиля, рисунком точно таким же, как и на его досках для серфинга, уже стали продаваться в местных бутиках Лос-Анджелеса. Он говорил, что у Street Style есть 2 составляющие это футболка и эксклюзивность. И так многогранность уличного стиля начало покорять мир. В клипах того времени у многих исполнителей прослеживался явный голос улиц. Спортивные бренды очень влияют на внешний вид реперов. И не удивляйся, что именно спортивный бренд, ведь стиль несет в себе прежде всего повседневность, удобные элементы в одежде джинсы, футболки, бейсболки, кепки, кеды. Если ты все эти элементы примеряешь на себя, то от настоящего калифорнийца тебя отличит только паспорт Украины!

В 2004 г. произошла революция в Street Style – Bathing Ape вводит в моду камуфляжные элементы одежды. Считается, что с того момента уличные it girl познакомились с принтами

к славе. Я сейчас говорю о «писателях века XXI» – блогерах. А в компанию к ним мы познакомились с принцессами It Girl in street style. Даже culture

открыл свою дверь под семью замками и вышел в своих бархатных лодочках на улицу!

И ты, наш читатель, осенью, в непогоду, заставь себя выйти на улицу, ведь там целый мир!

Экспурс в историю индустрии моды проводила Ольга Нос, гр. 420

ІНДУСТРІЯ

І знову на порозі грип!

Як відбудеться зустріч з практично постійним мешканцем вірусного світу – грипом і людиною, залежить багато в чому саме від людини. Так-так. Адже від стійкості макроорганізму, тобто нас з вами, залежить, хто вийде переможцем.

Зазвичай, по всьому світу сезонні епідемії грипу викликають від 3 до 5 млн випадків важкої хвороби та близько від 250 до 500 тисяч випадків смерті, оскільки захворювання, перш за все, вражає верхні дихальні шляхи, включаючи ніс, горло, бронхи, і дуже швидко поширюється серед населення.

Як можна заризитися вірусом грипу? Від іншої хворої людини повітряно-краплинним, повітряно-пиловим шляхом (вірусні частки по повітрю переносяться від хворої людини до здорової під час розмови, кашлю, чхання), при тісному контакті (знаходження на відстані близько 2-х метрів).

Клінічні ознаки грипу: різке підвищення температури тіла більше 38 °С без інших супроводжуючих симптомів вже може свідчити про появу грипу, головний біль, біль у м'язах, біль у горлі, кашель, нежить, закладення носа, в окремих випадках блювота і понос.

Небезпечний грип саме своїми ускладненнями, такими як: пневмонія, менінгіт, серцева недостатність.

Особливо небезпечним грип є для представників груп ризику! Медичні групи ризику: діти до 5 років (особливо – діти до 2 років); вагітні жінки; люди віком від 65 років; люди з надмірною вагою; хворі на діабет, хронічні серцево-судинні захворювання, на хронічні захворювання легенів; люди з іншими тяжкими хронічними захворюваннями.

Професійні групи ризику: медичні працівники, вчителі, вихователі, продавці, водії громадського транспорту, усі, хто працює в багатолюдних місцях.

У разі появи небезпечних симптомів усім, а особливо представникам груп ризику, потрібно обов'язково викликати лікаря, пройти обстеження та у разі потреби отримати лікування протягом перших двох діб з часу появи симптомів грипу. Вагітні жінки мають викликати свого лікуючого лікаря або сімейного лікаря.

Найкращий спосіб вберегти себе від сезонного грипу – щорічна вакцинація. Та якщо притримуватися простих правил, то навіть без вакцини шанси вберегтися від захворювання виростають в рази. Декілька важ-

ливих порад від медиків допоможуть уникнути хвороби в розпал сезону грипу.

1. Уникайте близького контакту. Намагайтеся якнайменше перебувати поряд із людьми, які хворіють на застуду, мають нежить або кашель. Якщо захворіли ви, то тримайте дистанцію поруч з іншими, щоб вберегти їх від хвороби.

2. Захворіли – лишайтесь вдома. Якщо можливо, то візьміть вихідний з роботи або навчання. Грип швидко передається іншим, тож ваше перебування в людних місцях сприяє поширенню інфекції.

3. Прикривайте ніс та рот. Під час кашлю та чхання грип розповсюджується особливо швидко. Прикрійте серветкою органи дихання – це знизить ймовірність передачі інфекції іншим.

4. Мийте руки. Часте миття рук допоможе захиститися від мікробів. Якщо поруч немає води та мила, використовуйте спреї для рук на спиртовій основі, адже при користуванні грошима, поручнями збільшується вірогідність контакту з вірусом.

5. Намагайтеся не торкатися обличчя. Очі, рот та ніс для мікробів, як вхідні двері. На руках дуже багато мікробів, і торкаючись ними обличчя, ви збільшуйте їхні шанси потрапити в організм.

6. Привічіть себе до корисних звичок. Ретельно очистіть та продезінфікуйте поверхню, до якої часто торкаєтесь вдома, на роботі або в навчальних закладах. Це особливо важливо, якщо в приміщенні перебуває хворий. Стежте за достатньою кількістю сну, будьте фізично активними, уникайте стресу, пийте багато води та харчуйтеся поживною їжею, багатою вітаміном С.

Крім цього, рекомендуємо користуватись одноразовими масками (особливо людини, яка хворіє). Змінювати маску потрібно кожні 4 години; користуватись одноразовими паперовими серветками, зволожувати слизові оболонки з метою покращення їх захисної функції, додатково можна використовувати оксолінову мазь, обмежити вживання спиртних напоїв і паління цигарок, адже нікотин паралізує епітелій дихальних шляхів і не дає йому виконувати свою бар'єрну функцію.

І наостанок: будьте уважними до себе та оточуючих!

*Інна Рудь, лікар-епідеміолог;
Тамара Залеська,
зав. амбулаторією станції
Дніпропетровськ-Південний*

Гельмінти – враги здоров'я

Гельмінти (глисти) являються однією з найдавніших форм життя на нашій планеті. В організмі людини можуть паразитувати більше 340 видів, що належать до трьох основних класів: круглі черви (нематоди), сосальщики (трематоди) і ленточні черви (цестоди). Частіше вони обитають в кишечнику, а деякі з них можуть жити в печині, м'язах, тканинах, тканинах очей і навіть в мозку.

Размери глистів різні: від дуже маленьких (менше 1 см) до дуже великих, досягають в довжину кількох метрів.

Поселяючись в організмі людини, глисти шкодять його здоров'ю. Багато з них живуть в крові людини, тканинах, поглинають поживні речовини з кишечника.

Гельмінти використовують людський організм не тільки як джерело їжі, але і як життєвий простір. Вони «пожирають» нас зсередини і отруюють наш організм продуктами своєї життєдіяльності, викликаючи розвиток паразитарних захворювань, або гельмінтозів. «Коварство» їх ще і в тому, що нерідко сам момент інфікування і подальше перебування в організмі людини залишається незамеченим системою захисту організму. Система захисту нас від зовнішнього вторгнення. Система розмноження у частини цих «тварин» в основному самодостаточна – вони же самки, вони же самці, то є гермафродити. І тому навіть одна особина достатньо для «колонізації» людського організму.

Гельмінтози характеризуються ознаками хронічної інтоксикації і алергізації людського організму, порушенням функціонування імунної системи, органів дихання і травлення, лімфаденопатією, анемією, дефіцитом заліза.

У інфікованих гельмінтами дітей спостерігається затримка психічного і фізичного розвитку. Опасні гельмінти і своїм механічним впливом на організм людини, здатністю індукувати небезпечні для життя ускладнення, такі як закупорка протоки панкреатобіліарної системи, абсцеси печини і поджелудочної залози, перфорація кишечника з розвитком перитоніту, обтураційна кишечна непрохідність.

Гельмінти – це актуально! По даним ВОЗ, більше 16 млн смертей в год. Кожен житель

Африки носить в собі два види гельмінтів, кожен житель Азії – одного. Но навіть в США, що має достатньо розвинутою системою охорони здоров'я, ентомологія, захворювання, обумовлені остидами, поразяє 5–15% населення. В Європі гельмінти паразитують у кожного третього жителя.

В Україні, по даним паразитологічного моніторингу встановлено, що поширеність гельмінтів по всій території України продовжує рости, практично кожен житель в нашій країні в процесі свого життя хоча б раз інфікується гельмінтами. Щорічний показник захворюваності гельмінтозами в Україні, по даним спеціалістів, становить 1333 випадки на 100 тисяч населення. Незважаючи на те, що в Україні зустрічаються близько 30 видів паразитуючих в організмі людини гельмінтів, найбільш поширеними захворюваннями вважаються лише кілька: ентеробіоз, аскаридоз, трематодоз.

Рост захворюваності гельмінтозами являється наслідком високого забруднення навколишнього середовища яйцями гельмінтів, в результаті сходу сточних вод, зросла міграція населення, збільшення численності домашніх тварин в міських квартирах, низкого рівня життя, недооцінки органами охорони здоров'я впливу даної патології на здоров'я людини. Все це проблеми особливо актуальні сьогодні для України.

Пути і фактори передачі гельмінтів різноманітні – через рибу і м'ясні продукти, фрукти, овочі, зелень, предмети побуту, при контакті з тваринами, в процесі землеробства. Більшу небезпечність представляє покупка у приватних осіб м'яса, не пройшовшого ветеринарного контролю, а також продуктів домашнього виготовлення (колбаси, окорока і т. д.).

Удобрення ґрунту на городі не обеззараженими органічними добривами (екскрементами) створює сприятливі умови для зараження гельмінтами.

Діагностика гельмінтів здійснюється тільки шляхом лабораторного дослідження.

Успіх лікування в багатьох випадках залежить від своєчасності, як можна раніше його почати.

*Тамара Татаровська,
врач-епідеміолог;
Тамара Залеська,
зав. амбулаторією станції
Дніпропетровськ-Южний*

Открываем занавес подач в волейболе

В этой статье я вам расскажу о волейболе, точнее, о подаче – том самом элементе игры, с чего начинается вся игра. Если команда проигрывает подачу, она сразу же проигрывает очко. Сегодня волейболисты используют подачу как средство нападения, причем сильнее игроки владеют подачей в совер-

шенстве. Технически подача выглядит следующим образом: игрок, располагаясь за линией площадки, подбрасывает мяч и ударом руки отправляет его на площадку противника.

Стадии выполнения подачи: – исходное положение; – подбрасывание мяча и замах; – удар по мячу и движение после удара по мячу.

Для правильного выполнения подачи важно согласовывать свои движения с летящим мячом так, чтобы удар по мячу произошел в нужной точке, для наилучшей эффективности подачи. Удар по мячу производится ладонью или кистью руки с согнутыми пальцами. Под-

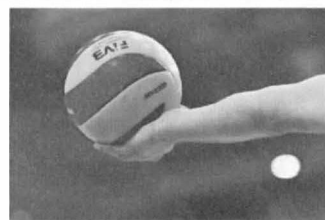
брасывание мяча производится одной рукой. Направление и высота подбрасывания мяча, а также замах и амплитуда движения руки различны и зависят от техники выполнения подачи. Наименьшее движение руки и мяча при нацеленных и планирующих подачах, наибольшее при силовых атакующих.

По характеру подачи можно разделить на:

- силовые;
- нацеленные;
- планирующие.

Силовые подачи применяют для затруднения приема мяча с целью вызвать ошибку при приеме.

Особенностью нацеленных подач является направление

мяча в уязвимые места площадки противника или на слабого игрока, чтобы затруднить действия команды противника.

Планирующие подачи опасны тем, что мяч может изменять траекторию своего полета в самых неожиданных направлениях.

Всех, кто хочет знать больше приглашаем на тренировки по волейболу в спорткомплекс нашего университета по вторникам и четвергам в 14:30.

Подгорный Николай, 521 гр.

В ритме сердца

1

Бегут года, идут столетия,
Меняется мода, стиль и слова.
И лишь одно не изменилось –
Поэзия! Есть, как и была.

Смысл фраз и строк, увы, потерян,
Никто не воспевае у любовь.
Слова пусты, огонь утерян...
Будет ли стих хорошим вновь?

Где наш Пушкин, Лермонтов, Есенин?
Не уж-то сейчас поэтов нет?

Где вы, современные таланты?
Хоть кто-то дайте мне ответ!

2
Как надоело жить, словно в клетке,
Где твое слово не слышно и глухо.
Словно судьбою пророченной метке,
Существовать одной здесь безмолвно.

Болью и страхом пропитанный воздух,
Тихо в слезах утопае паркет.

Сердце в тисках никем уж не понято.
И не развеет печаль уж рассвет...

Хочется вырваться, сбросить оковы.
Вдохнуть полной грудью, забыть эту грусть.
Где только мне взять силы,
Чтобы выйти на свой верный путь?

3

Мир полон жестокой несправедливости,
Отсутствием романтики и любви.

Мы создаем мечты и иллюзии,
Что хотели воплотить и не смогли.

Невольно тянемся за счастьем,
Пытаемся поймать и удержать.
Вопреки любым ненастьям
Верим, что это стоило искать.

Но оно, как бабочка, порхает,
Давая лишь слегка коснуться.

Поймав, бесследно исчезает –

В мирах же не реально окунуться
Мы сами придумываем жизнь,
Додумываем быт, людей, работу.
Воспринимаем живо этот миф,
Забывая про проблемы и заботы.

Мы верим, что понимаем все,
Все в силах нашего сознания,

Что плохо, что хорошо?

Ответы скрывают наши знания.

Но вправе ли мы судить других,
Их душа для нас потемки.
Живя в иллюзиях своих,
Лишь разбиваем судьбы на осколки.

4

Временами хочется влюбиться,
Найти ту родственную душу,

Ощутить, как сердце бьется,

Стараясь выпрыгнуть наружу.

Чувствовать тепло, взаимности,
Прикосновение милых рук.

Ты для него не просто гость –
Намного больше, чем даже друг.

Что предан он тебе, как ты,
Всегда вниманье уделяет.
По выходным может дарить цветы,
От проблем тебя оберегает.

Заботится и понимает,

Что ты для него целый мир!

Тебя настоящей принимает,

И говорит, что до тебя не жил.

Увы, все это лишь мечты.
В реальности такого не встретишь.
Мы на одиночество обречены,
Ведь век романтиков не вечен.

5

Что значит любить?

Пустить кого-то в свое сердце?

Все недостатки принимать?

И открывать пред ним жизни дверцы?

Невольно страшно осознать:
Счастье, пропитанное скорбью,
Можешь к небу воспарить,
Или задыхаться своей болью...

Струны души затрагивала

Анастасия Журавлёва, гр. 441

Нехай розквітне українська мова!

Чи замислювались ви, якою мовою ми будемо розмовляти через 5, 10 або 100 років? Якою мовою ми будемо слухати пісні улюблених виконавців?

Сьогодні багато російськомовних громадян України, які проживають в основному на сході країни й у великих містах, демонстративно переходять на українську мову. Вперше за кілька десятиліть говорити українською мовою стало модно, але Україна досі залишається двомовною країною.

Соціологи стверджують, що лише 4,8 % українців не розуміють української мови. Тому не має особливих проблем

у взаєморозумінні російськомовних та україномовних громадян.

На сьогодні в Україні відбувається популяризація української мови. Уже чотири роки завдяки зусиллям волонтерів та викладачів у різних містах України працюють безкоштовні курси української мови. Мета цих курсів – дати можливість оволодіти українською мовою тим, хто з різних причин її знає недостатньо добре.

Результати соціальних досліджень свідчать про те, що серед музичних уподобань українців 47 % пісень виконуються українською мовою. На другому

місці англійська – 21 %, російська складає 22 % та інші – 10 %. Навіть на світовій арені поширюється українська музика, наприклад, перемога України в Євробаченні – наша мова стає відомою й закордоном.

Популяризація української мови відбувається і в інфраструктурі країни. 3 грудня 2016 р. вся інформація щодо перевезень (квитки, назви станцій, оголошення) має подаватися лише українською та англійською (для іноземців) мовами.

Я провела опитування серед студентів у групі із 20 чоловік. За його результатами 50 % студентів розмовляють українською. Тому вважаю, що потрібно ввести тенденцію на викладання матеріалу лише українською мовою. Адже у цієї мови є майбутнє.

Тож давайте мріяти українською, давайте відвідувати семінари, і тоді вона проживе ще не одне століття!

Олена Терехова

Утерян студенческий билет

Мнацаканяна Мартуна Гамлетовича (студ. фак-та «ЕГ», гр. 723)

Засновник і видавець – Дніпропетровський національний університет залізничного транспорту імені академіка В. Лазаряна
Газета виходить щомісяця українською і російською мовами
Редколлея: Марценюк Л. В. (редактор), Гончаренко О. М. (комп'ютерна верстка), Врублевська О. М. (коректор)

Адреса редакції та видавця: к. 1201, вул. Лазаряна, 2, м. Дніпропетровськ, 49010.
Контактні телефони: +380964696009

E-mail: today@dit.edu.ua

Свідчення про державну реєстрацію суб'єкта видавничої справи ДП № 1071 від 27.08.2003 р.
Тираж 500 прим.
Газета випускається на благодійних засадах, розповсюджується безкоштовно.

© ДІТ сьогодні, 2016